U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2016, čj. 31 A 75/2016-30, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 11. 2016, čj. 30 A 160/2016-32,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně. Kasační stížnost podal sám stěžovatel, a to aniž by současně předložil plnou moc jím udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, resp. aniž by doložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nebyla tak splněna podmínka řízení stanovená v § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*. Podle § 120 s. ř. s., není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

[3] Za situace, kdy byl stěžovatel již dříve vícekrát formálně upozorněn (např. v usneseních NSS ze dne 23. 3. 2016, čj. 2 As 64/2016-8, ze dne 7. 4. 2016, čj. 10 As 76/2016-7, ze dne 25. 5. 2016, čj. 3 As 108/2016-7) na to, že se lze na Nejvyšší správní soud obracet při neexistenci vlastního právního vzdělání jen prostřednictvím advokáta, nutno předpokládat, že je o této podmínce řízení dostatečně informován. Vyzývat proto stěžovatele znovu a znovu ke splnění toho, co mu již je bezpečně z jiných řízení známo,

postrádá rozumný smysl a bylo by pouhým formalismem. Na možnost takového postupu byl navíc stěžovatel výslovně upozorněn již v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2015, čj. 10 As 140/2015-56; z týchž důvodů a rovněž bez předchozí výzvy byla odmítnuta např. i stěžovatelova kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 5. 2016, čj. 29 A 60/2016-26, usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, čj. 10 As 140/2016-12.

[4] Kromě toho upozorňuje Nejvyšší správní soud stěžovatele ve vztahu k případným dalším jeho podáním označovaným za kasační stížnosti a směřující – tak jako ve věci nyní řešené – do usnesení, jimiž jsou odmítány žaloby jím podávané proti předchozím soudním rozhodnutím, že taková podání mohou být Nejvyšším správním soudem odmítána *a limine* pro nepřípustnost (shodně srov. např. stěžovateli známá usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2016, čj. 10 As 188/2016-14 či čj. 10 As 191/2016-9).

[5] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věta první a § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. prosince 2016

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu